

IV. PROGRAMY HOMILETYCZNE? ROK LITURGICZNY

Trzy zmartwychwstania wiernych

O. Augustyn Jankowski OSB

Z dalszego ciągu 15 rozdziału 1 Listu do Koryntian wynika, że centralny fakt misterium zbawczego - zmartwychwstanie Chrystusa - jest zapoczątkowaniem i rękojmą zarazem powszechnego zmartwychwskrzeszenia. To trzecie i definitywne, nadto totalne zmartwychwstanie następuje po dwóch pierwszych - po sakramentalnym, dokonanym na chrzcie, i po wielokrotnych zmartwychwstaniach moralnych.

Na chrzcie wierny umiera i powstaje z martwych z Chrystusem (Rz 6, 3-5. 8; Ef 2,5; Kol 2,12n). Na skutek solidarności z Chrystusem jako Nowym Adamem staje się }nowym stworzeniem}. Analogicznie dzieje się z wiernym na chrzcie to, co dokonało się w Chrystusie: umiera dla grzechu, a zaczyna żyć dla Boga w Chrystusie (Rz 6, 11). Dzieje się to przy współdziałaniu Ducha Świętego (1 Kor 6, 11; Tt 3, 5n): odąd chrześcijanin po prostu }jest w Duchu} (Rz 8,9: tak dosłownie po grecku). Podobnie jest i z całym Ciałem Kościoła - stanowimy je będąc zanurzeni w Duchu Świętym i Nim napojeni (1 Kor 12, 13).

Darmo udzielone, pierwsze zmartwychwstanie wiernego wymaga od osób dorosłych godnej odpowiedzi - postuluje mianowicie zmartwychwstawanie moralne nieustanne, coraz dalej sięgające. Zaczyna się od walki z grzechem śmiertelnym: }Zadajcie więc śmierć temu, co jest przyziemne w waszych członkach: rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem} (Kol 3, 5). A prowadzi do zjednoczenia z Chrystusem, jak w tym wyznaniu osobistym Pawła, gdy mówi o Chrystusie: }przez poznanie Jego: zarówno mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach - w nadziei -że upodabniając się do jego śmierci, dojdę jakoś do pełnego powstania z martwych} (Flp 3,10n). Całemu zaś temu procesowi towarzyszy nieustanna pomoc ze strony Ducha Świętego: }ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi} (Rz 8,14).

Trzecie i ostatnie zmartwychwstanie wiernych pozostaje w ścisłym związku z paruzją Chrystusa, który jako Zbawca (soter) }przekształca nasze ciało poniżone w podobne do swego chwalebego ciała} (Flp 3,21). Ów moment będzie zakończeniem dziejów zbawienia, których inicjatorem jest Bóg Ojciec, a Dokonawcą ostatecznym - Duch Święty: }Jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha} (Rz 8,11).

W trzech zmartwychwstaniach wyżej wspomnianych pierwsze i ostatnie są faktami jednorazowymi, środkowe zaś wielokrotnym faktem, jakby serią stopniowych wskrzeszeń o różnym poziomie i nasileniu. Niemniej wszystkie one są nieodłączne od centralnego faktu misterium zbawienia: od zmartwychwstania Chrystusa, które dla nich jest racją i wzorem. Zmartwychwstanie zaś Chrystusa - to jest }nasza Pascha} (1 Kor 5,7), w bardzo szerokim rozumieniu tego terminu, czyli nasze wielkie przejście z grzechu i śmierci do łaski i życia, wielkie dzieło całej Trójcy.